

Listy z Rokycan 9/2012

Aktuální hesla:

*Lidé dělný probud' se, a poznej sílu tvojí, pakli tvoje
paže chce, všechny stroje stojí!*

*Ne prosit, ne žebrot, jen zápasit zdárně, za práva a
svobodu neválčí se špatně!*

(stará dělnická hesla z poč. 20. století)

Měsíčník OV KSČM Rokycany. Ročník 16.

Na webu lze „Listy“ otevřít na internetové adrese: <http://roky-cany.kscm.cz>,

dále na <http://www.mevkscmpb.estranky.cz/>

Kam budou obyvatelé Rokycanska chodit k lékaři? Věříme, že do Rokycan!

ROKYCANY: Obyvatele Rokycanska i dalších okresů kraje žijí nadále v nejistotě, kam budou chodit k lékaři od ledna příštího roku. Krajské nemocnice včetně rokycanské totiž stále nemají uzavřené smlouvy o úhradě zdravotní péče se zdravotními pojišťovnami a platnost současných smluv vyprší v prosinci 2012. Zdravotní pojišťovny přitom na jaře opakovaně prohlašovaly, že nemocnicím předloží nové smlouvy do konce června. Dodnes se tak ovšem nestalo.

"Odkládání termínu uzavření smluv je do jisté míry hazardování se zdravím obyvatel kraje mimo Plzeň. Většina z nich spoléhá, kvůli dostupnosti i kvalitě, právě na lékaře malých, dříve okresních nemocnic a ty žijí v určité nejistotě, co s nimi vůbec bude," říká mluvčí krajských nemocnic Jiří Kokoška. Dodává ale, že zatím není důvod k panice. "Od zdravotních pojišťoven nikdy nepřišlo žádné oficiální stanovisko, že by neměly zájem smlouvy uzavřít. Jejich zástupci naopak při jednání říkají, že o péči v našich nemocnicích stojí," doplňuje.

Ne ale o kompletní. Právě v Rokycanské nemocnici zůstává ohrožena existence porodnice. Pojišťovny o její služby nestojí z důvodu, že prý nevykonává dostatek porodů, aby měli tamní porodníci dostatečnou erudici. "S tím zásadně nesouhlasím," ohrazuje se primář gynekologicko-porodnického oddělení Jan Vileta. "Na každého našeho porodníka připadá ročně až stovka porodů, což je velmi vysoké číslo. Někteří porodníci třeba ve velkých nemocnicích provedou ročně i jen zlomek takového množství porodů," říká primář.

Kromě zkušeností, kvality a moderního vybavení navíc regionální porodnice nabízí i klidné rodinné prostředí. Oblíbenost porodnice dokládá i fakt, že přes klesající počet porodů v republice byla loni ta rokycanská jedinou v kraji, kde po-

čet odrozených dětí meziročně vzrostl. Letos to vypadá obdobně.

Vedení Plzeňského kraje bojuje proti rušení porodnice. Zastupitelé kraje za KSČM tuto snahu podporují. JUDr. František Podlipský společně s RSDr. Zdeňkou Hornofovou, osobně navštívili rokycanskou nemocnici a s Klubem zastupitelů za KSČM vyvíjí maximální snahu o udržení jejího provozu. Základní zdravotní péče, mezi něž dostupná porodnice patří, by totiž měla zůstat co nejbližší občanovi. Zachování rokycanské porodnice je navíc pro všechny strany včetně rodiček, nemocnice i systému zdravotního pojištění ekonomicky výhodnější.

Dne 14.8.2012 JUDr. František Podlipský, zastupitel Plzeňského kraje za KSČM

Proč budu volit komunisty

aneb **Tahle země není pro starý**

Radek Tůma, www.blisty.cz, 10.8.2011

Jsem podruhé nezaměstnaný, a to jen proto, že zde lze beztestně tunelovat. Pracoval jsem v pěti zaměstnáních: první dvě byla ve státním sektoru, zbytek v soukromém. Dvě ze tří soukromých firem se staly obětí tunelování – jak symptomatické pro dnešní dobu. Já a mnozí jiní jsme přišli o práci, aby si nějaký gauneři koupili další auta, vily, jachty. Skoupí akcie firmy, maso sežerou, vyplivnou kosti a jdou o dům dál. Znova procházím tím ponižujícím kolotočem hledání práce – když už se člověk vůbec dočká odpovědi, je to něco ve smyslu „my se vám ozveme“ (rozuměj: už nás neotravujte) nebo „opravdu si velice vážíme vašich zkušeností, ale s politováním vám oznamujeme, že byla dána přednost jiným kandidátům“ (rozuměj: jste starý).

Je mi 43 let a připadám si jako obtížný hmyz tváří v tvář arogantním manažerským a personalistickým frikulínům (*krásný český novotvar z free, cool a in*), navíc neumím anglicky, byť se to dnes požaduje pomalu i po řidiči ještěrky (němčina pak v německých „otrokárnách“ (pozn. red.). Dělal jsem vždy v českých firmách s českými lidmi; co jsem tedy měl dělat - každý rok platit desetitisíce za kurs angličtiny, aby byla stále „živá“?

Národ demograficky stárne, ale my zde máme kult mládí. **Chcete-li být úspěšní musíte být (či mít): týmový hráč s tahem na branku, iniciativní, aktivní, asertivní, dynamický, flexibilní, kreativní, precizní, odolný vůči stresu, orientován prozákaznický a proaktivně, optimistický, s ochotou cestovat, mít zdravé ambice, english musíte mít fluent psanou i mluvenou (ano, i takovýchto jazykových hrůz jsou někteří frikulíni schopni), komunikativní, přátelský, mít osobní nasazení a schopnost stanovit si priority, mít schopnost zapálit se a žít daným produktem, vítat možnost cestování po celé ČR či Evropě, radostně přijímat nové výzvy, přenášet rádi své nadšení pro agilní vývoj na ostatní... A tak dále v duchu imbecilních frází novodobého manažerského newspeaku.**

Je mi zle, když si pomyslím, že mě čeká dalších dvacet dva let, rvát se o to, aby se člověk uživil v tomto vlčím sys-

**Jiří VALENTA – kandidát KSČM do Senátu
Do krajských zastupitelstev volíme KSČM č. 43**

tému. A bude to – pokud se stávající trendy nezmění – stále těžší. Když přijde člověk o práci 5 let před důchodem – kde jej vezmou? Manuální pracovník už není tak zručný, nemanuální už nemá tak pružný mozek. Zbývá předčasný důchod, který je nižší a člověk je tak potrestán... za stárí. Kdo se důchodu nedožije, při stále se zvyšující hranici důchodového věku, ušetří státu ještě víc.

V páté třídě, na konci sedmdesátých let, mně a pár dalším výtečníkům náš třídní učitel vyčítal, že si nevážíme toho, že máme co jíst, a že naši rodiče mají práci, že si nedokážeme představit, jaké to bylo dříve. Proč by nás měla zajímat navždy mrtvá minulost, říkali jsme si. U nás socialismus zvítězil a postupem času měl zvítězit na celém světě, tak nás to učili, tak jsme tomu věřili. A hle, co se za zpěvu Sirén o svobodě a demokracii o jednu dekádu později nastartovalo – pane učiteli, přijměte moji omluvu, ať již jste mezi námi nebo ne. Jeden známý komentoval někdejší politická školení - o socialismu nám lhali, ale o kapitalismu ne.

Petr Cibulka, který - pokud mě paměť neklame - vystupoval již krátce po tzv. sametové revoluci s tezí, že se jedná o privatizační puč, byl přehlížen jako zahořklý člověk, jemuž nenávisť zaslepila rozum. Vždyť přede, ehm, láska a pravda zvítězila, že. Jenomže ona především zvítězila neviditelná, ale opravdu neviditelná (a beztržná) ruka trhu. Komu se dnes, po 22 letech rozkrádání, korupce a rdoušení střední třídy, zdají jeho slova neadekvátní? Můj kamarád, který byl dlouhodobý volič ODS, mi řekl, že bude volit komunisty. Proč komunisty – protože nekradou. Už ho nezajímají programy, tak jako tak irrelevantní ve snaze politiků si především nahrabat. Tak se nám dnes smrskly ideje – volit ty, o kterých si myslíme, že nebudou týrat tuto zem. Když i takový John Bok, kterého nikdo nemůže podezřívat ze sympatií ke komunistům, má ve svém článku podobně zahořklý tón, co se jiného stalo, než že naše polistopadové panstvo dokonale zdiskreditovalo demokracii, popř. nastolilo to, čemu se dnes s oblibou říká demokracura? Proč je stále více slyšet slova „zlatí komunisté“? Vždyť komunisté kradli také, řeknou mnozí. Ano, ale kradli s mírou a ne na pět generací dopředu. **Proti rezidencím dnešních špiček jsou vily tehdejších komunistů chudíčkými chatkami skromných milovníků přírody.** Vždyť komunisté zavraždili Horákovou, Slánského a další, řeknou mnozí. Je tento režim humánnější, když nevráždí lidi přímo? Kolik životů mají na svědomí exekutoři, právníci, tuneláři a jiné hyeny? Může si umýt ruce jako Pilát? Ve svém okolí znám jeden případ člověka po padesátce, kterého propustili z práce. Novou si v této době, posedlé kultem mládí a dravosti, nenašel a spáchal sebevraždu. Měl ženu a dítě, byl dobrý člověk, jediná jeho chyba byla, že neobstál v surovém darwinismu dnešního kapitalismu. Vždyť komunisté opovrhovali lidmi, řeknou mnozí. Snad ano, ale nedávali to tak najevo a neopovážili se označovat lidi jako lůzu. Vždyť za komunistů se musela držet huba a krok, řeknou mnozí. A dnes ne? Zvláště v dnešní době se ve strachu o práci nechají lidé šikanovat. Dříve jsme měli ideologický náhubek, dnes ekonomický. Vždyť za komunistů byla dvojí morálka, řeknou mnozí. Ano a někteří pochopili tento nešvar tak, že pro jistotu nemají morálku žádnou – to je lepší? Že se jinak mluvilo doma a jinak na veřejnosti, platí i dnes - zkuste v současné době říci křivé slovo o některých dnešních posvátných kravách, např. o multikulturalismu nebo o tzv. diskriminovaných, sice nepůjdete do vězení, ale budete dehonestováni, v lepším případě ignorováni. Vždyť především komunisté se po sametu dostali

k majetkům, díky předchozím vazbám, řeknou mnozí. Odhaduji, že to především byli ti, co „byli u komunistů“, tedy ti, kteří dnes budou věřící, zítra ateisté, pozítří komunisté, další den kapitalisté a další třeba feudalisté – podle toho, kde je plné koryto. Vždyť komunisté a jejich 40 let plánovaného hospodářství mohou za dnešní ekonomický marasmus, řeknou mnozí. Je však zajímavé, kolik stovek miliard bylo po jejich špatném hospodaření k rozkradení! Ovšemže se potom díky tempu a kontinuitě rozkrádání můžete dalších dvě stě let vymlouvat na 40 let socialismu, že páni politici. **Vždyť za komunistů nebyla svoboda, řeknou mnozí. Jenže svobody se nenajím, navíc dnes tu máme svobodu krást na jedné straně a svobodu se nechávat okrádat na straně druhé.** Když jsem sledoval film Sama v čase normalnosti, příběh z doby normalizace, éry - jak se dnes s oblibou říká - bezčasí a šedě, kdy se strach vplížil i do snů, žádnou tíseň jsem nepociťoval, naopak jsem si říkal – **jak rád bych vyměnil tehdejší starosti za dnešní.** Nesnášel jsem stádovitě první máje a jiné manifestace, fronty a ideologické fráze (ty, co se týče pitočnosti, jak píšu výše, dnešní manažeři mnohonásobně překonali), ale to bylo vše. V rodině jsme na politiku občas zanačovali, ale vcelku jsme politikům věřili, i směru, kterým nás vedli. Na rozdíl od dnešní naprosté deziluze, kdy začít debatu o politice je spolehlivý recept, jak si zkazit náladu. **Vždyť za komunistů nešlo svobodně cestovat, řeknou mnozí. To dnes nemohu také, protože na to nemám peníze.** Ovšem v okruhu blízkého pohraničí je tato svoboda cestovat potřebná více než kdy jindy: abychom s nižší kupní silou mohli nakupovat levněji než u nás v zemích s vyšší kupní silou. Že to kandidát na prezidenta P. Sobotka považuje za pozitivum, je buďto ukázkou cynismu nebo hlouposti. **A ty fronty za komunistů, řeknou mnozí. Nu ano, dnes se fronty na banány nestojí, dnes se stojí fronty na pracovních úřadech.** Víte, že bych raději stál frontu na banány? Říkal jsem si, co se to s touto zemí stalo, když je dnes možné, aby exekutor nezaplacenou pokutu v MHD vyšrouboval na desetitisíce, aby telefonní operátoři, banky a státní úředníci neomalenež okrádali občany, aby podomní prodejci elektřiny lhali lidem o slevě, aby je přiměli uzavřít nevýhodnou smlouvu, aby důchodci na předváděcích akcích trpěli hlad a žízeň, hrozby, že nebudou dovezení domů a další odporné praktiky, jen proto, aby byli donuceni ke koupi nehorázně předražených zbytečností? Aby byl člověk pořád ve střehu, kdo se ho chystá obelhat, okrást, přepadnout? Jenže lidé jsou pořád stejní a těchto zrůd je asi v každé době zhruba stejné procento - to jen těmto nový režim jim umožnil vylézt z děr. Nebudu už nikdy volit demokratickou stranu, za těch 22 let jste mi, páni demokraté ukázali, jak to umíte - plundrujete zemi hůře než nějácí cizí okupanti. Zloději! Bezmocí a vztekem začínaly revoluce a vy děláte, co můžete, abyste si i z netečných udělali nepřátele. Nebudu volit staré tváře s novým logem, které se opakovaně vynořují, aby vše údajně napravily a následně, dostanou-li se k moci, nezmění se nic. Nebudu volit extremisty, byť některé z jejich metod by jediné na naše demokratické mocipány platily. Budu volit podle své zkušenosti - půl života jsem prožil v socialismu a nebyl to špatný život, byl mnohem důstojnější než dnes. Jak málo stačilo ke štěstí - mít práci, zabezpečenou rodinu, nebát se budoucnosti, nebát se pořídit si děti a nebýt mocnými považován a označován za lůzu. Nenávídím tento režim, který mi vzal dvě dobré práce. Budu volit komunisty.

Z jednání OV KSČM Rokycany

Ve středu 18. července 2012 se uskutečnilo jednání OV KSČM Rokycany za účasti jeho členů a pozvaného člena VV ÚV KSČM s. Václava Věbra. Jednání řídil předseda OV KSČM s. Karel Šmejkal.

V úvodu jednání byla uctěna památka dlouholetého člena KSČM, zasloužilého funkcionáře okresního výboru a předsedy ZO KSČM č. 8, soudruha Svatopluka Pauluse, který zemřel 17. července 2012 ve věku nedožitých 86 let. V jeho osobě ztrácí okresní organizace obětavého člena komunistické strany, který zůstal věren jejím myšlenkám a ideálům, a jako přesvědčený komunista takto vždy vystupoval.

Čest jeho památce.

Jednání pléna bylo zaměřeno především k otázkám předvolební kampaně. Problematiku přípravy voleb přiblížil ve své informaci s. Václav Věbr. Hovořil o mediální prezentaci, distribuci volebních materiálů a dalších otázkách předvolební kampaně. Připomněl závažný úkol pro celý kolektiv pléna okresního výboru a to, aby byly zabezpečeny nejméně dvě předvolební akce v okrese, s tím, že do příštího zasedání volebního štábu je třeba znát nejen termíny akcí, ale také požadavek na účast, v jejich průběhu, mediálně známých stranických představitelů.

Od poloviny měsíce září budou vylepovány volební plakáty, prováděna expedice volebních letáků a dalších materiálů. Rovněž bude připraven radiovůz, se kterým bude vybraný tým objíždět jednotlivé obce okresu, aby prováděl nejen hlasovou předvolební agitaci, ale i výlep plakátů a roznos připravených propagačních materiálů.

Hlavními úkoly předvolební kampaně bude propagace naší kandidátky voleb do Zastupitelstva Plzeňského kraje v čele s vedoucím kandidátky s. Karlem Šidlem, a propagace našeho komunistického kandidáta pro volbu do Senátu PČR s. Jiřího Valenty.

Dalšími důležitými úkoly předvolební kampaně budou: nutnost zachování všech oddělení Rokycanské nemocnice a převod vojenského prostoru Brdy na CHKO.

Plénium OV KSČM se dále zabývalo ekonomickými otázkami okresní organizace a stavem členské základny.

V průběhu diskuse se všichni členové pléna vyjádřili k projednávaným bodům jednání.

Karel Šmejkal, předseda OV KSČM

Veřejné předvolební akce KSČM v roce 2012

zaměřených k volbám do Zastupitelstva Plzeňského kraje a na volby do Senátu PČR.

Předvolební shromáždění

Dne 13. září 2012 od 15,00 hodin pořádáme volební shromáždění na Masarykově náměstí v Rokycanech za účasti našich kandidátů do Senátu - PhDr. Ing. Jiří Valenta, a Zastupitelstva Plzeňského kraje - Ing. Karel Šidlo, JUDr. Zdeňka Lišková, Petr Šaufl, RSDr. František Hrubeš, Ing. Václav Štekl, František Hlášek.

Další akce připravujeme na 17. září v Hrádku před kulturním domem od 15. hod. a 25. září na náměstí ve Zbiroze rovněž od 15. hod.

Pořádání dalších veřejných schůzí KSČM:

26. září od 17.00 hod. a 1. října od 19.00 hod. pořádá OV KSČM v zasedací místnosti představení kandidáta KSČM do Senátu Jiřího Valentu.

Další předvolební akce připravuje Krajská rada KSČM Plzeň.

Patří k nim i veřejné shromáždění pořádané 11. října 2012 před plzeňským muzeem, na kterém budou představení kandidáti KSČM do Senátu a Zastupitelstva Plzeňského kraje to Jiří Valenta, Karel Šidlo, Zdeňka Lišková, František Hrubeš, Jaroslav Řehák, Václav Štekl a další.

At' žije kapitalismus!

Pád socialismu nesporně vejde do historie jako největší katastrofa lidstva na planetě Zemi. restaurace kapitalismu však není jen obyčejnou epizodou, ale tvrdou realitou, která po dobu jeho dalšího trvání způsobí na planetě Zemi obrovské civilizační a ekologické pohromy a katastrofy. Musíme proto dnešní zdravotní stav lidstva jako nepříjemnou realitu, která však v žádném případě není a nebude trvalým zjevem. Kapitalismus dřív či později položí na lopatky sám sebe, neboť není a nikdy nemůže být onou optimální alternativou pralidstvo.

Již dvě desetiletí po jeho tvrdé a pokryteckými hesly restauraci i mnozí jeho počáteční zastánci se vyjadřují veřejně a přesvědčivě, že budoucí cesta lidstva vede přes mrtvolu současného a zítřejšího kapitalismu a ústít bude v socialismu. Stane se tak cestou násilné či klidné revoluce, to snad rozhodne samotný kapitalistický režim. (Cis)

Rekordy kapitalismu: Každou hodinu padne v ČR jedna firma či živnostník

„Firmy a živnostníci v Česku padají jako mouchy. Neplatí druhým a jiní neplatí jim... za předchozí měsíc... v České republice vážně našlápne do insolvence nebo už letí do konkurzu v průměru čtyřicet společností a živnostníků, tedy každou hodinu jeden podnikatelský subjekt...“ (Právo 4.-5.srpna 2012).

Lze sloužit dvěma pánům – mamonu a Bohu? Podle mnohých katolíků ano!

Českou společnost v posledních dvaceti letech nerozdělila tak dalece otázka socialismus nebo kapitalismus, jako otázka navrácení obrovského majetku katolické církvi, která v této zemi věrně sloužila všem dosavadním režimům – nejvěrněji pak Habsburkům. Proč? Protože za období vlády Habsburků získala katolická církev nejmocnější postavení v zemi a největší majetek a to na úkor samotných Čechů. Po Bílé hoře jako nejvěrnější spojenec Habsburků se dělila s císařem o moc a útlak v zemi.

Zdá se tedy, že od té doby podnes se v řadách této církve, která přinesla lidu tolik béd a utrpení a prostřednictvím své svaté inkvizice napáchala tolik zločinů, nic nezměnilo. Katolická církev zůstala i nadále chamtivá a vládychtivá. A pod falešným heslem „navrátit co bylo komunisty ukradeno“ narušuje velké reformy, provedené za vlády Josefa II., reformy provedené v době první republiky (velká pozemková reforma), dokončení pozemkové reformy do r. 1947, a veřejně dnes rabuje zbytky národního majetku – stává se největším současným feudálním držitelem v zemi.

Lidé při volbě mezi socialismem a kapitalismem si nezvolili jednoznačně kapitalismus „ale podlehl demagogii a slibům již Západem ukuchtěných „disidentů“ jako budoucích vládců v této zemi. Vzpomínáte, lidé čeští, co nám slibovali po

r.1990? Slibovali nám lepší socialismus, lepší demokracii a rozhodně lepší život, než za reálného socialismu. Mnozí ba v tehdejší době většina obyvatel podlehla této uspávací droze a uvěřila Havlům a tisícům dalších disidentů –chartistů, v hloubce nenavádějících socialismus. Svými nestydatě falešnými sliby tehdy zvítězili a my dnes se stydíme za sebe sama, že někteří nebo mnozí z nás tehdy cinkali klíči a volali slávu novým mocipánům. Neprohledli jsme je a jsme dnes tam, kde se utápíme v hloubkách bezohledného kapitalismu. Disidenti-chartisté začali nám vládnout, doposud ještě vládou nebo si někde v teplém a výnosném místečku schovávají před veřejností, protože vědí, že nám lhali.

To byla doba pokrytectví a falše.

Dne je to však, zdá se, řekl bych doba mnohem ostudnější. Když kapitalisté žádali zpět své podniky, dostali je –nebyla to snad taková ostudnost, jako když katolická církev jako „občanská iniciativa“ a nepolitická struktura, sdružující jen své příznivce, dnes žádají z národního krajíce největší díl, i když po celých 1500 let utiskovali, upalovali, zaživa zahrabávali či zaživa do kola vpletli a pak šup na hranici se svými odpůrci a ubožáky. Tato církevní dnes dostat preventivně obrovský kus koláče, zatímco v téže době milión nezaměstnaných, 2,5 miliónu důchodců a další statisíce sociálně slabých je uvrženo do takové bídy, kdy doslova počítají každou inflační korunu...

Prostý občan se ptá, proč pravice chce toto vyrovnání s církví, co ji vede k tomu, že se vzdává a to na věčné časy skrze pravicové vlády obrovského majetku, který v složitě době 20. století – tedy od vzniku Československa spravedlivě získal stát a národ? Ptáme se a nemůžeme najít odpověď. Ke katolické církvi se dnes hlásí 18% obyvatel schopných „svatého přijímání“, přes 80% k nim je lhostejná anebo náleží k ateistům. Proč oněch 8 miliónů obyvatel má doplácet a doslova vnucovat obrovské statky církvi? Kde je správná odpověď? Vždyť vrácení 200.000 hektarů lesů, polí, luk a jiných pozemků není žádná maličkost. Jak jsem poznamenal, tento majetek se vrací církvi „na věčné časy“ a je velmi složitě v kapitalistické době vést soudní spory o napravení křivd, které vzniknout tímto aktem. Další otázkou je, kdo bude skutečným vlastníkem těchto statků a dalších 70 miliard korun v penězích? Jsou to především lidé, lidé, kteří dnes toho mají dost a ještě je podporuje stát z peněz daňových poplatníků, z nichž 80% s církvemi a s katolickou církví zvláště nemají nic společného. V současnosti (i v budoucnu) hradí veškeré výdaje katolíků bezvěrci čili lidé, kteří s katolíky nemají nic společného. Kdo je a bude skutečným vlastníkem tohoto majetku? Budou to lidé, jako např. kardinál Vlk, kardinál Duka, arcibiskupové, biskupové, preláti a další církevní struktury a více jak dalších 4000 katolických farářů. Copak těmto několika tisícům služebníků božích nestačí jejich dosavadní paláce, chrámy a jiné pozemské statky? Opět se ptáme, kdo je a bude ještě dalším vlastníkem tohoto majetku? Přece to bude Vatikán a papež, neboť katolická církev nikdy neměla a nemá národní identitu, ale je od svých počátků tak zglobalizována, že jediným právním subjektem je vlastně Řím. A kam tedy poputuje český majetek? Do Říma, kam vedou nejen všechny cesty, ale také obrovský majetek z celého světa.

Na nemístní hromadění pozemských statků upozorňoval nejen Mistr Jan Hus, za což také krutě zaplatil svým životem, ale i tisíce a desetitisíce dalších křesťanů, kteří však nikdy neměli dobrý konec. I dnes řada věřících vyjadřuje vážné znepokojení nad hromaděním majetku církvi. Evangelický farář

Miloš Reichrt při rozhovoru pro Právo 18.srpna 2012 řekl: „V zákoně (o náhradách) se hovoří i finančních náhradách pro 17 církví, a je tam přesně řečeno, kolik která dostane. Vůbec není jasné, za co ty náhrady jsou, jak se k nim došlo. Od pana metropolity Graubnera jsme slyšeli, že je to velkorysé gesto od katolické církve vůči ostatním) církvím, které by měly nárok jen na dvě procenta. Takže katolická církev je tak velkorysá, že jim dá dvacet procent ze svého...“. A protože farář neví, za co jim katolická církev vyplatí dvě a čtvrt miliardy korun říká: „Já (jako občan a jako křesťan) nechci dostávat nějaké peníze, o kterých nevím, jak jsem k nim přišel.“ Na otázku „Vy jste nikdy majetek v této hodnotě nevlastnili a nepřišli o něj?“ odpovídá: „Ne, nikdy. Majetku měla moje církev vždycky málo. Pokud jsme o něco přišli, tak to už dávno má církev zpátky.“ Na konstatování, že „Synodní senior vaší církve Joel Ruml ale nikdy proti zákonu kvůli tomu neprotestoval“ Miloš Reichrt odpovídá: „Asi se ho dosud nikdo neptal, za co jsou ty náhrady. Teď je čas. U katolické církve tomu rozumím, ta o majetek přišla. Ne že by byl ukraden, to je floskule, která nic nevystihuje. Nebyl ukraden, nýbrž byl převeden, odkoupen, přešel dědictvím, byl odprodán, jak se říká teď – za nápadně nevýhodných podmínek, ale ukradena nebyla možná ani souška v lese, les ne... Slovo *ukraden* je emotivní a je to jen kouřová clona, aby se nemluvilo o těch problémových paragrafech zákona.“ A společně s Janem Husem připomíná: „Duchovní má žít z almužen od lidu darmo daných, jako žili Kristus a jeho apoštolové“. A tak na závěr nezbyvá se zeptat: Jak si žijí Kristoví služebníci dnes? A proč se honí za přepychem a bohatstvím, když jsou v rozporu s Kristovým učením? (Cis)

Citujeme:

Komunistická senátorka je přesvědčená, že církev káže vodu, ale pije víno

6.8.2012 19:08

„Budu rozhodně hlasovat proti zákonu,“ řekla ParlamentnímListům.cz komunistická poslankyně Marta Bayerová. Jak říká, stát vnímal řadu budov jako památky a pečoval o ně. „Vrazil do toho spoustu peněz z kapes našich daňových poplatníků, právě proto, že jsme je jako památky vnímali,“ dodává. Také z městských rozpočtů šlo podle Bayerové na církevní objekty hodně peněz, protože to bylo vnímáno jako místní kolorit. „U nás ve Znojmě jsme si vážili těch památek, takže se opravdu udržovaly a církev to za ta léta nestálo ani korunu,“ říká komunistická senátorka.

„A pokud jde o ty pole, luka, háje, řekla bych, že je to v přímém rozporu s tím, co církev káže. Skromnost, rovnost, bratrství, tak proč to chtějí? Aby na tom vydělávali? Prostě se mi to naprosto nelíbí. Kází vodu, ale pijí víno,“ přisazuje.

Marta Bayerová se prý měla možnost seznámit s údaji z pozemkového úřadu. „Takže vím, že konkrétně katolická církev ani pořádně neví, co je jejich. Kolikrát tam prostě nejsou uvedeni konkrétní vlastníci, kromě státu,“ zlobí se. Jak říká, má strach, že se jedny křivdy napraví druhými. „Ukáží na něco a řeknou, to je naše, i když to tak ve skutečnosti nebude,“ dodává serveru ParlamentníListy.cz Bayerová.

Výměra požadovaného majetku je zcela pofidérní, tvrdí Jiří Dienstbier

Pro mne je vládou navržená podoba, jak ji schválila sněmovna, naprosto nepřijatelná,“ říká pro ParlamentníListy.cz další kandidát na hlavu státu, tentokrát za ČSSD, Jiří Dienstbier. Má prý proto celou řadu důvodů. Jednak je to prý nedostatečné vymezení majetku, kterého se to vůbec týká, protože nikdo neviděl žádné jasné přehledy majetku, a jednak ho prý velmi znepokojuje finanční náhrada, kdy nikdo neví, na základě čeho byla tato částka stanovena. „Vždyť je to jen jakási pofidérní výměra majetků,“ zlobí se Dienstbier.

Co je ale podle něj neméně podstatné, že se podle něj nejspíš prolamuje nejen hranice pozemkové reformy z roku 1947, ale i hranice první pozemkové reformy z roku 1919. „Podle našich analýz se jedná o větší rozlohu, než která byla přihlášena právě k pozemkové reformě z roku 1919,“ varuje senátor. Jestliže prý na základě této pozemkové reformy o něco přišli, není mu jasné, jak najednou mohou vykazovat větší výměru.“

Co bylo nakradeno, musí být vráceno, to je nejčastější slogan současné katolické hierarchie a pravice. Dnes by bylo aktuálnější volat po tom, aby bylo národu vráceno to, co bylo nakradeno v letech 1990-2012. kdy jakoby kouzelným proutkem zmizelo celé národní bohatství a zůstaly po této zlodějně, hodné porovnání s Bílou Horou, jen trosky. Především se starejme o to, aby to, co bylo v tomto období ukradené, bylo národu vráceno!

www.parlamentnilisty.cz/parlament/senat/Takto-se-vyporadaji-s-cirkevnimi-restitucemi-senatori-Argumenty-se-sypou-240805

Tzv. církevní restituce signalizují návrat do doby feudalismu

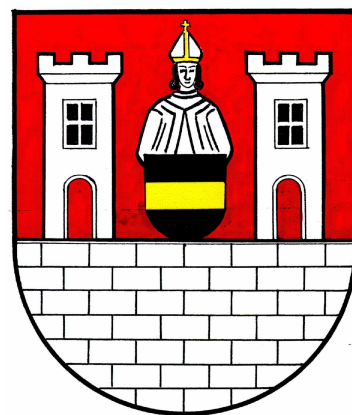
Dnešní katolická církev jako ve středověku. Tak lze charakterizovat počátky 21. století v Česku (ale vůbec v celém světě). Prozrazují to i titulky novin a časopisů: „Církev má v hledáčku nejdražší parcely“, zní jeden z nich. A autor úvodníku přiznává: „Jestli bude přijat zákon o majetkovém narovnávání s církvemi, katolická církev se stane největším soukromým vlastníkem půdy v Česku. Bude-li přijat tento zákon, bude ji navraceno 180 až 200 tisíc hektarů polí, lesů a dalších pozemků.“ (Právo 4.-5. srpna 2012). Přičemž mnoho parcel, které jsou zařazeny do restituce, leží v nejlukrativnějších územích, například metr stavební parcely v Ďáblicích u Prahy, kde katolíci chtějí navrátit 413 hektarů půdy, lze dnes pořídit za pět tisíc korun.

Celá dnešní atmosféra kolem restitucí respekt. krádeží národního majetku katolickou církví, připomíná doslova středověk, kdy „Jmění duchovenstva záležející jak v statcích zemských, tak v ročních platech zapsaných na zemi neb na domích, bylo velikánské“, píše český historik V.V. Tomek („Děje království Českého, 153/1898). Podle universitního profesora Zdeňka Fialy byla katolická církev před husitskou revolucí nejbohatším feudálem v zemi. Například jen pražské arcibiskupství vlastnilo 432 vesnic, městeček a měst, mezi nimiž i město Rokycany. Moc církve se projevila zejména v době vlády Karla IV. a pražského arcibiskupa Arnošta z Pardubic, překotným zakládáním far a klášterů – v době vlády Karla IV. jich bylo v Čechách přes 3500, mezi něž patřil i klášter řádu augustiniánů v Rokycanech (viz P. Cironis, His-

torie města Rokycan od 10. století do třicetileté války, str. 75, 1993). „Mniši byli závistiví, lakotní a svárliví. Pokud šlo o příjmy“ nezvali bratra“. Mnich Petr způsobil v r. 1392 v klášteře pohoršlivé výstupy proto, že jeho spolubratru byl udělen úřad kaplanský.“ (tamtéž str. 82). Zatímco všichni „služebníci boží“ si žili tehdy nad poměry. Jídlo chudého lidu na venkově bylo velmi skromné a prosté. Dokresluje to i dobová veršovanka: „Syróvátka, syřenie (tj.kyselé mléko), tj. jejich vaření; k tomu mají kyselici, anať se lije na líci... Smrdiť dušě zelím nemastným, i také mlékem kyselým“. (Cis)

Budou katolíkům vráceny i Rokycany s okolními vesnicemi (i nevolníky)?

Otázka na první pohled až nepatřičná a směšná. Autorovi se zdá také směšná a samozřejmě absurdní. Tak daleko katolíci ještě nešli, aby žádali „vše, co jim bylo ukradené“ husity, králem Ladislavem II. Jagellonským, ba i císařem Rudolfem II., pak po dlouhé a bídné pobělohorské době následovaly reformy prosazené císařem Josefem II., dále pak na počátkách první republiky za vlády presidenta T.G. Masaryka následovala první pozemková reforma, posléze pak „bídáky“ komunisty i vlády Národní fronty, kteří v letech 1945-1947 dokončili pozemkovou reformu a ještě přidali k tomu konfiskaci majetku za kolaboraci a jiné zločiny, napáchané proti českému národu v době nacistické okupace.

Rokycan z r. 1572 s bezrukým pùlbiskupem

Na základě výše uvedených historických faktů a etap by se zdálo, že po více jak půl tisíciletí všichni katolické církvi ubližovali, okrádali, olupovali její majetek, sužovali a křivdili ve dne v noci. Nejvíce však dnes zneužívají období budování socialismu a komunisty v domnění, že když budou veřejně tvrdit, že komunisté je okradli, celý národ jim uvěří. Spolehnají totiž stále na to, že když se řekne komunistka, všichni si odplivnou, stále spoléhají na antikomunismus. Je to však pokus zneužití antikomunismu a o zaslepení drtivé většiny lidí, u nichž katolická církev již dávno předávno ztratila svou vážnost. Paměť tohoto národa zaručeně sahá až do doby, kdy byli reformátoři a odpůrci církve veřejně upalováni na hranici z příkazu nejvyšších jejich představitelů - papežů, kardinálů, arcibiskupů a celé fanatické hierarchie - Mistr Jan Hus, Jeroným Pražský a desítky dalších. Národ pak pošlapávali nejen krutým vykořisťováním, ale zavedením institutu fyzické likvidace svých odpůrců prostřednictvím své militantní organizace zvané „Svatá inkvizice“. Téměř ve všech větších sídlech a ve všech světských a duchovních feudálních panstvích probíhaly masové inkviziční soudy, jejichž oběti končily na hranici, byly zaživa zahrabávány či umíraly na útrapy. **Vratme tedy církvi její původní obrovské většinou násilím nabyté statky a moc, a ona nám zaručeně bude rozdávat spolu se světskou kapitalistickou vládnoucí třídou „svobodu, demokracii a humanismus“.** Kardinálové Duka, Vlk a mnozí další preláti jsou již na to dostatečně připraveni...

Ale katolíci jsou dnes skromnější a údajně chtějí navrátit jen majetek, který jim po r. 1945 respekt. 1948 „ukradli“ komunisté. Vše svádějí na komunisty, ale ve svých „skromných“ požadavcích se prakticky vracejí do doby minimálně vlády císaře řečeného „bolševik“ Josefa II. A kdyby se „nestyděli“, jistě by se vrátili s požadavkem navrácení „ukradeného majetku“ až do doby husitské revoluce. A tady jsme u kořene věci. Kdyby se odvážili žádat navrácení majetku, který vlastnili na začátku husitské revoluce (tehdy byli katolíci nejmocnějším feudálem v království Českém), jistě by v jejich seznamu „ukradeného“ majetku patřily i Rokycany s okolními vesnicemi... i jejich obyvatelé.

Jak to vlastně bylo s „ukradeným katolickým majetkem“ v Rokycanech a okolí v době husitské a po ní?

Rokycany patřily asi od 10. století do r. 1420 katolické církvi respekt. pražskému biskupství (později arcibiskupství) tj. téměř 400 let. S největší pravděpodobností byly knížetem Boleslavem II. darovány klášteru sv. Jiljí (sv. Jiří) v Praze hned při jeho založení r. 983. Pražskému biskupství tedy patřily čtyřista let. Po vyhlášení čtyř pražských artikulí v r. 1420, které schválil a přijal i samotný nejvyšší církevní představitel v Českém království arcibiskup Konrád z Vechty, tyto artikule, zejména pak třetí, změnily azimut historie Rokycan o 360 stupňů. Rokycany, které pod vlivem Husova učení a později i pod vlivem jejich rodáka Mistra Jana z Rokycan se již od počátku husitské revoluce přidali k radikálnímu křídlu husitského hnutí, přijali husitskou revoluci jako vysvobození od církevní vrchnosti, za jejíž čtyřstaleté nadvlády procházely velmi pomalým až hlemýžďím rozvojem. Od r. 1420, kdy byly osvobozeny od katolické církve byly však pod neustálou hrozbou, že po obnovení pražského arcibiskupství budou opět navraceny církvi. V roce 1436 byly prodány s dalšími okolními vesnicemi císařem Zikmundem Lucemburským za sumu 1200 kop grošů českých Malovcům z Pacova, spřízněným s mocným rodem Švamberků, kteří nakonec vládli v Rokycanech do r. 1498. V tomto roce spěchali Rokycanští k českému králi Vladislavovi II. Jagellonskému s prosbou, aby byly přijaty ke královské komoře. Za to, že je král připojil ke královské komoře, čímž získaly královskou ochranu (jako město komorní), zaplatili ze své pokladny nemalou sumu 1200 kop českých. Také při této příležitosti se radovali, neboť stále tu byla hrozba, že by byly opět navraceny do moci katolické církve.

Pak trvalo téměř celé jedno století, kdy Rokycanští trvale měli na zřeteli snahy církve o získání „svého“ majetku, ztraceného v době husitské. Již tehdy se totiž mocně zasazovali o totéž, co dnes: o vrácení „ukradeného“ majetku. V důsledku čehož Rokycanští museli udržovat velmi „vřelé“ vztahy s Ferdinandem I. po celé období jeho vlády - např. roku 1541 mu půjčili 500 kop grošů českých.

Za vlády světských pánů od r. 1498 do r. 1584 Rokycany se hospodářsky brzy zařadily mezi přední česká venkovská města vzkvétaly a rozmnožily s královským svolením svůj pozemský majetek o řadu vesnic, lesů a pozemků. Od toho, že měli neustále na zřetel hrozbu, že budou navraceny církvi (pražské arcibiskupství bylo obnoveno r. 1561), svědčí i malá epizoda. Původní městský znak tvořil štít pražského arcibiskupství, jenž drželo Rokycany po čtyřista let. A to bylo pro Rokycanské nepřijatelné. Proto r. 1572 požádali krále Ferdinanda I. o udělení nového městského znaku, který již definitivně boural staré svazky s katolickou církvi. Nový znak sice ve středu zobrazoval štítem půl biskupa se štítem, ale bezruké-

ho na znamení toho, že církev již nad městem nemá již žádnou moc. Vyvrcholením osvobozovacího úsilí Rokycanských byl majestát 21. dubna 1584, kterým byl Rokycanům udělen císařem a králem Rudolfem II., titul „královské svobodné město“, a připojeny navždy k stavu královských měst. K tomuto privilegii se váže i malý detail. Zatímco ostatní česká královská města, nesla titul „královské město...“, Rokycanští si vymohli na glejtu přídavek „Královské **svobodné** město Rokycany“, což slovo „**svobodné**“ navždy potvrzovalo, že město je svobodné především a že katolická církev již nemá nad něj žádnou moc a nemusí se obávat dalších intrik, který by vedly ke ztrátě jeho identity.

Rokycany oproti sousední Plzni, hlásící se věrně ke katolické církvi a bohatě tak užívající četná habsburská privilegia i na úkor Rokycan, zůstaly věrné svým husitským tradicím a i v době po Bílé hoře se hrdě hlásili jak k Mistru Janu Husovi, tak i ke svému rodákovi Mistru Janovi z Rokycan, věrnému to druhovi krále Jiřího z Poděbrad.

Doufejme tedy, že katolíci nepřekročí dobu velkých pokrokových reforem provedených za Josefa II. a nebudou žádat o navrácení i těch statků, které drželi do začátku husitské revoluce. (Čerpáno z knihy. Cironise „Historie města Rokycan, I díl, Rokycany od 10. století do třicetileté války“, 1993). (Cis).

Citujeme:

„Šlechetný“ antikomunista Miroslav Vlk káduje: „Šéf ČSSD hájí zločiny komunismu, prohlásil kardinál Vlk

Kardinál Miloslav Vlk nezůstal stranou při současné vyhrčené debatě o církevních restitucích mezi opozičními stranami a zástupci náboženských společností. Ve své úvaze se zostra pustil do ČSSD a jejího lídra Bohuslava Sobotky. Ten podle něj hájí zločiny komunismu.

„Pan Sobotka by nám chtěl vnucovat myšlení z počátku komunismu, kdy totalitní režim prohlásil náboženskou víru za soukromou věc, která nesmí vstupovat do veřejného života,“ tvrdí Vlk, podle kterého je patrná Sobotkova „příbuznost“ k totalitnímu myšlení.

„Hájí zločiny komunismu – protiprávní ukradení církevního majetku komunisty a jejich snahu zařadit církevní majetek do ‘veřejných zdrojů’,“ zdůraznil Vlk.“

Kardinál Vlk, absolvent Filosofické fakulty University Karlovy 1955-1960, se všemi privilegii socialistického studenta té doby, má svým věřícím hodně co říci. Především však by měl vysvětlit, jak se dostal na tak atraktivní fakultu jako byla filosofická a kterak bral všemi hrstěmi studijní možnosti socialismu. A kterak po r. 1989 se stal tuhým katolíkem a kapitalistou.

Opravdu na leccos zapomínáme...

Člověk v tom překotném shonu dnešního světa a života snadno zapomíná i na to, co měl včera k obědu, natožpak, co kdo veřejně pronesl ten či onen politik před dvaceti lety. Od toho jsou pak badatele a psané slovo, aby nám zapomětlivým lidem připomněli. Připomínáme tedy, co řekl o svých rodácích velký český rodák Miloš Zeman, který kandiduje na post presidenta, tedy na post „primus inter pares“- první mezi rovnými.

Co v r. 1992 pronesl z řečnického pultu tehdejšího Národního shromáždění?

„Třetina obyvatel této země je slabá duchem. Každý sedmý občan je debilní nebo dementní nebo alkoholik. Zhruba polovina obyvatel této země má podprůměrný intelekt“. Je překvapující, že se dnes tento politik obrací na tento „český lid“ a žádá, aby ho zvolil za presidenta země.

***Živý nacismus v EU:* Divize SS – hrdinové Estonska**

Ministr obrany Estonska Uuras Reinsalu vyjádřil v sobotu 14. července 2012 „Svazu bojovníků za svobodu“ poděkování veteránům divize SS prohlášením, že svým bojem proti SSSR v druhé světové válce „uchránili čest národa“. Stalo se tak u příležitosti 20. srazu veteránů SS v estonském ostrově Saaremaa. Estonský parlament již v únoru přiznal status „bojovníků za svobodu“ veteránům 20. divize SS a dalším občanům Estonska, kteří bojovali po boku hitlerovského Německa proti Sovětskému svazu.

<http://www.iraq-war.ru/article/274540>

Co je u nás nemožné

Německá banka z Chemnitz vydala na úvěrové kartě portrét Karla Marxe

Daniel Stroj, Britské listy 24.7.2012

O České republice se všeobecně tvrdí, že v ní není nemožné absolutně nic, to ale platí hlavně co se zlodějen a podrazů týče. Pokud by však mělo dojít na právo ke svobodnému rozhodování občanů, je v tu ránu s veškerou tolerancí konec. Zdejší vládní politici, naprosto neschopní řídit stát, pletou se raději zástupně do všeho jiného a jedním z jejich oblíbených koníčků se staly i neustále lidem vnucované pokusy o manipulování historie.

Podstatně odlišná situace je u našich německých sousedů. V uplynulých týdnech, tedy ještě před letošním již dvaadvacátým výročím sloučení NSR a NDR, považovaném podnes většinou bývalých východních Němců za anexi, tj. zábor jejich území jiným státem, požádala jedna saská banka v bývalém Karl-Marx-Stadtu (nyní po letech 1953 až 1990 opět Chemnitzu) veřejnost o navržení nějakého symbolického obrázku na její platební kartu. Rozhodnutí tamních občanů vyznělo jednoznačně: plastová kartička na jejich přání proto už nese portrét Karla Marxe!

Nezůstalo ovšem pouze u toho. Již nedlouho předtím chemničtí zrenovovali za sto tisíc eur podstavec z ukrajinské žuly Marxovy pověstné obrovské busty, jejímž autorem je ruský sochař Lew Kerbel a zdobící střed města. Deník Sächsische Zeitung k tomu pak poněkud lišácky a zaobaleně napsal, překládám doslovně: „Socialismus (Marxova socha) dále přežívá. A kapitalismus dělá všechno pro to, aby přetrvala na věčnost.“

Prohlížím si ten kousek plastu, který mám od banky, jejímž jsem klientem. Není samozřejmě česká (takové tady už ani nemáme) a zvolila si zobrazení londýnského mostu Tower Bridge. Údajně proto, že je sponzorem letních Olympijských her v Londýně. Nic proti tomu, ale přesto přemítám, kdy se v tomto státě naposledy někdo zajímal o mínění občanů. To je zde zcela nepředstavitelné, ačkoli nám někteří dennodenně namlouvají, že žijeme v demokratických poměrech.

<http://www.blisty.cz/art/64233.html>

Evropa „Naše vlast“ nebo pole válečné?

Po celá tisíciletí, od svých počátků byla Evropa jedno velké pole válečné, kdy kmeny neustále válčily mezi sebou.

Kmeny a národy sousední, které dělila řeka či horský masiv, přepadávaly jiné kmeny za řekou či za horským masivem, vraždily, loupily, odváželi otroky i dobytek, ničily nejen fyzicky skromná obydlí, ale i celé kultury národní či kmenové.

Taková byla Evropa po celá tisíciletí. Žádné bratrství, žádná družba, žádné trvalé mírové smlouvy – jen hrabivost, válečnictví a zločinnost. Za tu dobu zahynulo snad více lidí v Evropě na válečných polích než přirozenou smrtí.

Evropa po celá tisíciletí byla také vlasti četných kmenů a národů. Nikoliv jako celé území, ale rozdělena do mnohých částí, do mnohých vlastí pro mnohé kmeny a národy, které se ve svých vlastech rozvíjely, budovaly, vytvářely své zvyky, jazyky, kulturu, své tradice, své literární i kamenné monumenty. Ale také vzájemně se zabíjely. Vytvářely se vlasti z potu dřiny a krve. Neboť vždy se našel hrabivý soused, který chtěl dobít jejich území. Nebo se vždy našel nějaký stratég, který chtěl sousedovo území.

To byla Evropa po staletí.

Po poslední nejničivější světové válce národy Evropy a Asie, které byly nejvíce postiženy, povstávaly z bojišť polomrtvé. Zbídačené, zraněné, z koncentráků vycházely milióny polomrtvých, další milióny leží v hromadných hrobech. Evropa v první fázi uklízela mrtvé. Milióny mrtvých jako oběti nenávisti, válečných front, hladu a ponížení.

Rodila se nová Evropa?

Zdálo se, by to mohla být pro budoucnost nová, svěží a mladá Evropa.

Jenže stejně osvobozovací spojenecké armády USA, Anglie, Francie a dalších západních zemí, po roce 1945 zanechávaly za sebou velkou část Evropy ve spárech zločinců. Zanechávaly za sebou nedotčené fašistické režimy – Frankovo Španělsko, Salazarovo Portugalsko a současně konstituovaly nové diktátorské a fašistické režimy – postupně v nich likvidovali levice, komunisty a bojovníky proti nacismu a fašismu a vytvářely Evropu západní. – Evropu znova surově kapitalistickou a diktátorskou – Řecko vrátili zpět k fašismu – do r. 1974, Italům, Francouzům i dalším menším národům sebrali z ruky vítězství partyzánů a nastolily znova kapitalismus. Vytvářela se Evropa západní, namířena především proti Evropě východní, kde byly konstituovány vlády skutečně z lidu – poprvé v historii šel lid prostý, utiskovaný a ušlápnutý lid zdola nahoru. A vytvářel své vlády, svou novou vlast, vycházel z trosek a budoval znova své příbytky, své výrobní kapacity, začal obdělávat půdu, kterou mu darovala příroda, aby přežil.

Zrodila se Evropa východní. Nová vlast pro lid. Vytvořila se Evropa západní. Stará vlast pro kapitalisty.

Po roce 1989 se začala vytvářet nová Evropa. Slibovalo se, že to bude Evropa jako vlast mírová pro všechny občany.

Ale ta nová Evropa první, co udělala bylo, že začala vraždit své děti. Místo aby se sjednocovala, začala se členit do ještě menších a menších státek. Nová Evropa jako hyena se vrhla na zbytky socialistických zemí a i násilně začala je demontovat. Ukázala svou pravou válečnou a zločinnou tvář na Jugoslávii, kde její mocné natoistické armády vykořenily tuto zemi a rozdělily ji tvrdě na sedm státek. Ty existují podnes jen díky jejich vojenským útvarům, které tyto státek okupovaly a drží silou, aby se ještě víc nerozpadly...

Takovou Evropu většina jejich obyvatel však nechce. Ne Evropu kapitalistickou a militantní, ale Evropu humanistickou. (Cis)

Zrovnoprávnění ruštiny v některých oblastech Ukrajiny

Ruština získala status regionálního jazyka na Ukrajině ve 13 ze 17 administrativně-teritoriálních jednotek země: v oblasti Dněpropetrovské, Doněcké, Zaporožské, Luganské, Nikolajevské, Oděské, Sumské, Charkovské, Chersonské, Černigovské, v autonomní republice Krym, v Kyjevě a v Sevastopolu. V těchto oblastech je ruština rodným jazykem pro minimálně 10% obyvatel. Schválení statusu (rovnoprávnosti ruštiny) na Ukrajině vyvolalo na jedné straně ostré protesty u Ukrajinců, na druhé straně. Uspokojení u ruskojazyčného obyvatelstva.

Zdroj: <http://www.iraq-war.ru/article/275838>

Turci si dělají nárok na Olymp i na olympijský oheň aneb když nemáme vlastní kabát, tak ho ukradneme sousedovi

Zdroj: Recep Erdogan <http://www.ethnos.gr/article.asp?catid=22769&subid=2&pubid=63693604N>

Nynější turecký premiér Recep Erdogan podle některých zpráv tureckého ministra sportu, v sobotu 4. srpna t.r. požádal při své návštěvě v Londýně presidenta Mezinárodního olympijského výboru, aby olympijský oheň byl zapalován nikoliv v helénské Olympii, ale v Turecku. Zdůvodnil to tím, že i v Turecku mají horu, ležící blízko Antalye, která se nazývá Olympos (řecky Ολυμπος). Je pravda, že i v Turecku, ve své tehdy své vlasti, pojmenovali starověcí Helénové jednu horu pod tímto názvem. Podobný název hory je i na ostrově Kypru (dnes nejvyšší hora ostrova) a v současnosti je další Olymp dokonce i na Marsu – pod názvem Olympus Mons (výška 27 km).

S tímto nápadem přišel turecký premiér, aby posílil přihlášku Turecka o uspořádání olympijských her v r. 2020.

Žel, turecký premiér zřejmě hodně zanedbával ve škole hodiny historie, jinak by musel vědět, že první starověké olympijské hry se konaly r. 776 před naším letopočtem v Olympii na Peloponésu a nikoliv na posvátné hoře zvané

Olymp (Ολυμπος 2917, podle nových měření 2923 m.n.m) ve střední Heladě, jak se patrně Erdogan domnívá. Čili olympijské hry byly sice pořádány na počest olympských bohů, ale asi 700 km jižně od Olympu a to na poloostrově Peloponésos v místě od starověku zvaném Olympia, založena na počest olympských bohů. Větší právo na zažehnutí olympijského ohně by proto snad měla hora Olympus na Marsu, nežli Olympos v Turecku.

Doporučuje se proto v dobré víře, aby se turecký premiér přece jenom znova podíval do stránek historie, aby upřesnil své znalosti....

Mnohé národy se dnes chovají tak, jakoby ztratily orientaci a bloudí po planetě Zemi. Lidé se začínají – zejména v důsledku historické negramotnosti i prudce se vzdávajícího se nacionalismu – chovat jako praobyvatele jeskyní a veřejně požadují, aby to či ono sousedovo území patřilo jim, neboť si na ně dělají historický nárok. Turci chtějí, aby se olympijský oheň zapaloval pod jejich horou, zvané od starověku Olympos, pod níž se rozkládalo kvetoucí řecké město, severní sousedé Helady Skopijci, vystupující pod názvem „Republika Makedonia“, chtějí, aby je svět uznal jako země starověkých Makedonců a jako potomky slavného Alexandra Velikého zvaného také Makedonský, ačkoliv se slavnými starověkými řeckými Makedonci nemají nic společného, neboť se Slované na Balkáně objevili až někdy v 6. století našeho letopočtu, tedy o 1200 let později, než žili helénští Makedonci. A v hlavním městě Skopijské republiky Skopje jako výraz své přímé genetické linie se starověkými Makedonci, postavili obrovskou sochu řeckého vojévůdce Alexandra, od mládí vychovávaného slavným řeckým filosofem Aristotelem, Skopijci své hlavní město ozdobili falešnými řeckými sochami a arkádami – a před celým světem se bijí v prsa, že jsou hrdými potomky řeckých Makedonců. Každý dobře sečtělý člověk v historii však ví, že Makedonci patřili a podnes patří k jednomu z několika základních starověkých řeckých kmenů – Iónů, Dorů, Achajců aj., kteří tu žili a žijí podnes více jak čtyři tisíce let. Z toho plyne, že je špatné skrývat se pod cizí kabát. Dřív nebo později se totiž nakonec odhalí, že kabát byl někomu odcizen. (Cis)

Poslanec Bublan: Kapitalismus selhal, do de- seti let je tu socialismus

(...) V anketě „Jaké bude Česko v roce 2020“ na serveru Aktuálně.cz představil poslanec ČSSD a bývalý ministr vnitra František Bublan svou vizi solidární společnosti, které zavrhnou neoliberální kapitalismus. Vzpouza občanů proti současným společenským pořádkům podle něj skutečně povede ke kvalitativně lepší společnosti v podobě demokratického socialismu.

„Příčina této společenské vzpoury je ve vědomém, nebo jenom podvědomém vnímání toho, že typ kapitalismu volného trhu, který přirozeně přerozděluje bohatství, selhal,“ domnívá se Bublan. Zjištění, že bohatí jsou ještě bohatší, střední třída je v ohrožení a vzniká čím dál větší množina lidí, kteří jsou postradatelní, je podle něj nenaplněnou nadějí, která se rodila na začátku 90. let...”

Zdroj: <http://www.parlamentnilisty.cz/rss/zpravy/Poslanec-Bublan-Kapitalismus-selhal-do-deseti-let-je-tu-socialismus-241640>